

POŁYKAJĄCY (3) *part praes act*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.*

sg m N połykający (1). \diamond *G* połykając(e)go (1). \diamond *pl V m pers* połykający (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Połykający, przelykający [w tym: kogo, co (2)] (3) : Bowiem tam [w szyi] ieft potrzebna sprawa dwu treści, iedney ku wpufztżaniu [!] pokarmu w żołądek y w ielita tę po Groecfku zową Ifophagus, iakoby połykaiący. Drugiey ku braniu y wypufzczaniu wiatru do płuc GlabGad Dv.

Przysłowie: O mili nabożnicy/ prezdfadzaiący [lege: przecadzający] komorá/ á niedźwiedziá połykaiący. Boicie fie tego ludźiem przyczytác/ co im sam Pan dác raczył? WuJud 148.

a. *W funkcji rzeczownika; przen (1) : Pośle z niebá á zbawi mię wragánia połykaiące⁸⁹ mię [deglutire volentis me] BudBib Ps 56/3.*

Cf **POŁYKAĆ**

LWil